

عنوان مقاله:

بررسی نشانگرهای نوآوری در ارزش یابی برنامه‌های درسی هنر دوره ابتدایی و میزان کاربست آن ها

محل انتشار:

پژوهشنامه گرافیک نقاشی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

ستاره موسوی - دکتری علوم تربیتی، گرایش برنامه ریزی درسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران، نویسنده مسئول .

سعید رجایی پور - دانشیار گروه مدیریت آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

در عصر توسعه که نیاز جامعه به شهروندانی با سبک زندگی جهانی است، روزآمد کردن روش های ارزش یابی برنامه های درسی هنر آن ها، متناسب با نشانگرهای نوین ضروری است. پژوهش پیش رو، به تبیین نشانگرهای ارزش یابی برنامه‌های درسی هنر دوره ابتدایی و بررسی میزان کاربست آن ها پرداخته است. این پژوهش از نوع کاربردی و توصیفی-پیمایشی است و در انجام آن، از روش کیفی و کمی استفاده شده است. جامعه آماری بخش کیفی، جمعی از صاحب نظران داخلی و خارجی در آموزش هنر و متخصصان برنامه های درسی در سطح کشور و اعضای هیات علمی دانشگاه هنر اصفهان بودند؛ که به روش نمونه گیری هدفمند، تعداد 19 نفر از آنان انتخاب گردید. جامعه آماری بخش کمی، شامل 1969 نفر از معلمان ناحیه های 1، 3 و 4 اصفهان بود، که تعداد 170 نفر، به صورت نمونه گیری متناسب با حجم انتخاب شده اند. داده ها از طریق مصاحبه نیمه ساختار یافته و پرسش نامه محقق ساخته، گردآوری گردید. برای تعیین روایی از روایی محتوا، و برای برآورد پایایی از ضریب آلفای کرانباخ استفاده شد. طبق نتایج کیفی، مهم ترین نشانگرهای نوآوری در ارزش یابی عبارتند از: نوآوری در حوزه مفهوم پردازای هنری، ارزش یابی فهم هنری، ارزش یابی فرایند تولید هنری در سطح فردی و جمعی، فراهم ساختن کارنامه ای از اثرها و آفرینش های هنری، ارزش یابی توان نقد آثار هنری با توجه به استانداردهای ملی و فراملی. میزان کاربست نشانگرهای نوآوری در ارزش یابی برنامه‌های درسی هنر، بیش تر از حد متوسط می باشد. بین نمرات میزان کاربست نشانگرهای نوآوری بر حسب متغیرهای جنسیت، میزان تحصیلات تفاوت معنی داری وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

برنامه درسی هنر، دوره ابتدایی، نوآوری، ارزشیابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1009362>

